

Vad styr svenskarnas attityder till skatter?

**SPENCER
BASTANI
OCH DANIEL
WALDENSTRÖM**

Spencer Bastani är docent i nationalekonomi, Linnéuniversitetet. Han forskar huvudsakligen om skatter ur olika perspektiv.
spencer.bastani@lnu.se

Daniel Waldenström är gästprofessor vid Paris School of Economics och forskare vid Institutet för Näringslivsforskning (IFN).
daniel.waldenstrom@ifn.se

Vi använder en nyligen genomförd attitydundersökning för att undersöka sambandet mellan individers stöd för olika skatter och olika bakgrundsvariabler. Resultaten visar på en del intressanta mönster avseende inkomst och utbildning. Höginkomsttagare och högutbildade är relativt sett mer positiva till punktskatter och mer negativa till statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt, men det finns inga stora skillnader i stödet för kommunalskatten, fastighetsskatten eller en arvsskatt. I ett försök att utröna effekten av partipolitiska sympatier, framgår att stödet för olika skatter inte alltid följer den traditionella blockpolitiken, och mönstren ser olika ut för inkomst-, kapital- och punktskatter.

Skatter används för att finansiera offentliga välfärdsutgifter och kollektiva nyttigheter samt för att omfördela till personer med låg eller ingen inkomst. En förutsättning för en välfärdsstat som både har stora omfördelningsambitioner och vill ha en långsiktig ekonomisk tillväxt är att det finns ett brett stöd för skattesystemet i befolkningen, inte minst bland individer med hög produktivitet. Forskningen vet dock relativt lite om hur den sociala acceptansen för olika skatter ser ut bland individer med olika socioekonomisk position i samhället.

I denna artikel presenterar vi nyligen insamlade data från en enkätundersökning i Sverige om attityder till skatter där de svarande individernas socioekonomiska situation observeras i registerdata. Syftet med artikeln är att ge en grund för förståelsen av sambandet mellan människors situation och deras attityder till skattesystemet. Analysen är ett första steg i ett bredare forskningsprojekt som handlar om att förstå vad som avgör den sociala acceptansen för skatter. Denna förståelse är viktig för såväl politiker som andra samhällsaktörer när skattesystemets utformning ska diskuteras och analyseras.

Tidigare forskning om skatters stöd i befolkningen visar att stödet kan bero på flera olika faktorer. Människor tenderar exempelvis framför allt att stödja skatter de inte måste betala själva och skatter som bidrar till en (ur individens perspektiv) mer önskvärd inkomstfördelning.¹ Det är emel-

¹ Se Hammar m fl (2005, 2008) och Alesina och Giuliano (2011) för en ingående diskussion av dessa frågor. På senare tid har egenintressets roll för stödet till olika skatter diskuterats i ett antal bidrag. Kuziemko m fl (2015) fann att stödet för en arvsskatt ökade markant när de informerade individer om att den nuvarande utformningen av den amerikanska kvarlåtenskaps-skatten endast måste betalas av den mest förmögna tusendelen av befolkningen. Karadja m fl (2017) finner att stödet för omfördelning minskar när individer får reda på att de befinner sig högre upp i inkomstfördelningen än de trodde från början (och därmed får mindre egennyttja av omfördelning). Elinder m fl (2015) hittar stöd för att individer röstade ”med plånboken” i

lertid inte helt enkelt att urskilja vilka av dessa faktorer som spelar störst roll, eftersom de flesta skatter påverkar både individens inkomst efter skatt och inkomstfördelningen i stort. Till exempel kommer en person med förvärvsinkomst under brytpunkten för statlig inkomstskatt inte att beröras direkt om den statliga inkomstskatten höjs, men vi vet ändå inte om ett stöd från en sådan individ speglar egenintresse eller en önskan att öka graden av omfördelning i ekonomin.

En annan svårighet är att en sänkning eller höjning av en viss skatt kan innebära förändringar i fördelningen av disponibla inkomster eller på nivån och sammansättningen av de offentliga utgifterna, beroende på hur skatteförändringen finansieras. Exempelvis kan en person vara positiv till en skatt som höjs i syfte att öka de offentliga utgifter som går till vård, skola och omsorg, men inte om skattehöjningen används för att finansiera ökade bidrag.

Skatter skiljer sig avsevärt åt i termer av komplexitet och synlighet. Vissa skatter är relativt enkla att förstå, exempelvis kommunalskatten eller bränsleskatten, medan andra skatter är mer komplicerade, exempelvis beskattningen av företagsvinster, energiskatter eller arbetsgivaravgiftens skattemässiga innehåll. Därför borde utbildningsgrad också spela roll för skatternas sociala acceptans. Stödet för en given skatt kan förväntas vara högre bland individer som förstår skattens bakgrund och syfte. Ett exempel skulle kunna vara en miljöskatt på drivmedel, som kanske av många upplevs som en orättvis skatt som slår hårt mot individer på landsbygden, men som också har ett syfte att styra beteende i en mer miljövänlig riktning.

Artikeln fortsatta upplägg är följande. Vi inleder med en beskrivning av vår attitydundersökning och tillhörande registerdata som används i den empiriska analysen. Därefter presenterar vi resultaten i tre avsnitt. Det första kartlägger hur individuella bakgrundsfaktorer såsom inkomst och utbildning samvarierar med människors stöd för olika skatter. Det andra visar hur stödet för skatterna varierar över inkomstfördelningen. Det tredje resultatavsnittet kopplar samman individers stöd till skatter med röstandelar för olika partier i det senaste riksdagsvalet i de valdistrikt där svars-personerna bor, vilket ger en indikation om riksdagspartiernas politik och skatteopinionen hos deras väljare.

1. Data – attitydundersökning om skatter och registervariabler

Den empiriska analysen utgår från svaren på en brevenkät om hushållens skatteattityder som vi genomförde i samarbete med SCB under maj–juni 2017.² Urvalspopulationen var 4 000 vuxna individer bosatta i Sverige som valts ut slumpvist utifrån registerdata för att göra urvalet nationellt repre-

anslutning till reformeringen av barnomsorgsfinansieringen på nittioalet.

² Vissa av resultaten presenterades i samband med SNS *Konjunkturrådsrapport 2018*; se Waldenström m fl (2018a, 2018b).

sentativt.³ Svarsfrekvensen var 49 procent, vilket är relativt högt.

Enkätundersökningen innehöll frågor om attityder till olika skatter. I denna artikel fokuserar vi på stödet för två inkomstskatter (kommunal-skatt, statlig skatt på förvärvsinkomst), tre kapitalskatter (fastighetsskatt, arvsskatt, förmögenhetsskatt) och tre punktskatter (fordonsskatt, energiskatt (CO₂), alkoholskatt).⁴

Utöver enkätsvaren har vi även tillgång till registerbaserad information om ålder, kön, inkomst, förmögenhet och utbildning för samtliga individer i urvalet och övriga medlemmar i deras hushåll. Vi kategoriserar personer som toppinkomsttagare ifall deras arbetsinkomst tillhör den översta tiondelen i inkomstfördelningen och medelinkomsttagare ifall deras arbetsinkomst ligger mellan medianinkomsten och den 90:e inkomstpercentilen. Samma indelning görs för förmögenheter.

Partipolitiska sympatier är intressanta i analysen av stöd för olika skatter. Vår enkät innehöll inga direkta frågor om partisympatier, vilket skulle ha kunnat orsaka betydande bortfall i svarsfrekvens och dessutom påverkat kvaliteten i svaren på de övriga frågorna. Vi observerar emellertid i vilket av Sveriges 6 004 valdistrikt som de svarande bor, vilket ger oss möjlighet att koppla samman respondenterna med valdistriktens röstutfall i riksdagsvalet 2018. Ett valdistrikt är ett geografiskt område och brukar bestå av mellan tusen och tvåtusen röstberättigade. Dessa data ger oss en bild av de genomsnittliga partipolitiska sympatierna i respondentens bostadsområde. Vi vill skapa ett partispecifikt mått för varje valdistrikt, och vi gör detta genom att skapa en dummyvariabel för de valdistrikt där varje parti har sitt allra största stöd, här mått som den översta toppjugondelen, dvs de 300 valdistrikt med partiernas högsta röstandel (vi har även använt den översta tiondelen med likartade resultat).

2. Vilka faktorer styr individers attityd till skatter?

Vi börjar med att studera sambandet mellan individers attityder till olika skatter och individuella bakgrundsfaktorer såsom kön, inkomst och utbildning, vilka observeras i registerdata. Analysen görs med hjälp av multivariabelregressioner, där individers stöd för en viss skatt förklaras av de olika bakgrundsfaktorerna.

Figur 1 visar resultaten från dessa regressioner, vilka här är att betrakta som partiella korrelationer (dvs regressionskoefficienter) mellan respektive bakgrundsfaktor och individens skattestöd.

³ För att få tillräcklig täckningsgrad i hela den ekonomiska fördelningen, stratifierades urvalet med hjälp av hushållsinkomst, fastighetsvärde, ålder och kön. Artikelns analyser använder därför stratifieringsvikter. Hela enkäten gick ut till 12 000 individer, men två tredjedelar av dessa fick även information om förmögenhetsfördelningen och dessa individer ingår inte i analysen i denna artikel.

⁴ Stöd för inkomstskatter och punktskatter definieras som att man uttrycker vilja att antingen bibehålla eller höja skatterna, och stöd för kapitalskatter definieras som att man instämmer helt, till stor del eller delvis i påståenden om att respektive skatt ska införas.

Universitetsutbildning är den bakgrundsvariabel som sticker ut som starkt positivt korrelerad med stödet för nästan samtliga former av beskattning. Detta starka stöd för omfördelning bland högutbildade har även dokumenterats nyligen av den franske ekonomen Thomas Piketty (2018) för ett par stora länder, där betydelsen av utbildning dessutom verkar ha vuxit kraftigt över tid. Varför högutbildade individer uttrycker ett starkare stöd än andra är inte klarlagt; kanske har det att göra med kunskap om hur skatteintäkterna används, kanske är högutbildade nuförtiden i högre grad anställda inom offentlig sektor och därigenom direkt beroende av skattefinansiering.

Höginkomsttagare, vilka tillhör den översta tiondelen av inkomstfördelningen, är mer negativa till beskattning än andra grupper, särskilt till den statliga inkomstskatten, men även till arvsskatt och förmögenhetsskatt. Motståndet mot den statliga inkomstskatten kan förmodligen förklaras med att denna skatt endast påverkar just höginkomsttagare. Höginkomsttagares motstånd mot arvs- och förmögenhetsskatterna är inte lika lätt att förklara utifrån ekonomiska orsaker (korrelationen tar hänsyn till/kontrollerar för de svarandes privata förmögenhetssituation). En möjlig förklaring skulle kunna vara att höginkomsttagare oftare än andra anser att en persons ekonomiska position härrör från hårt arbete och ansträngning.⁵

Utländsfödda är mer negativa till inkomstskatter och energiskatter än svenskfödda. Det finns ingen enkel förklaring till dessa mönster som inte har någon tydlig geografisk förklaring och inte heller kan kopplas till övrig socioekonomisk position.

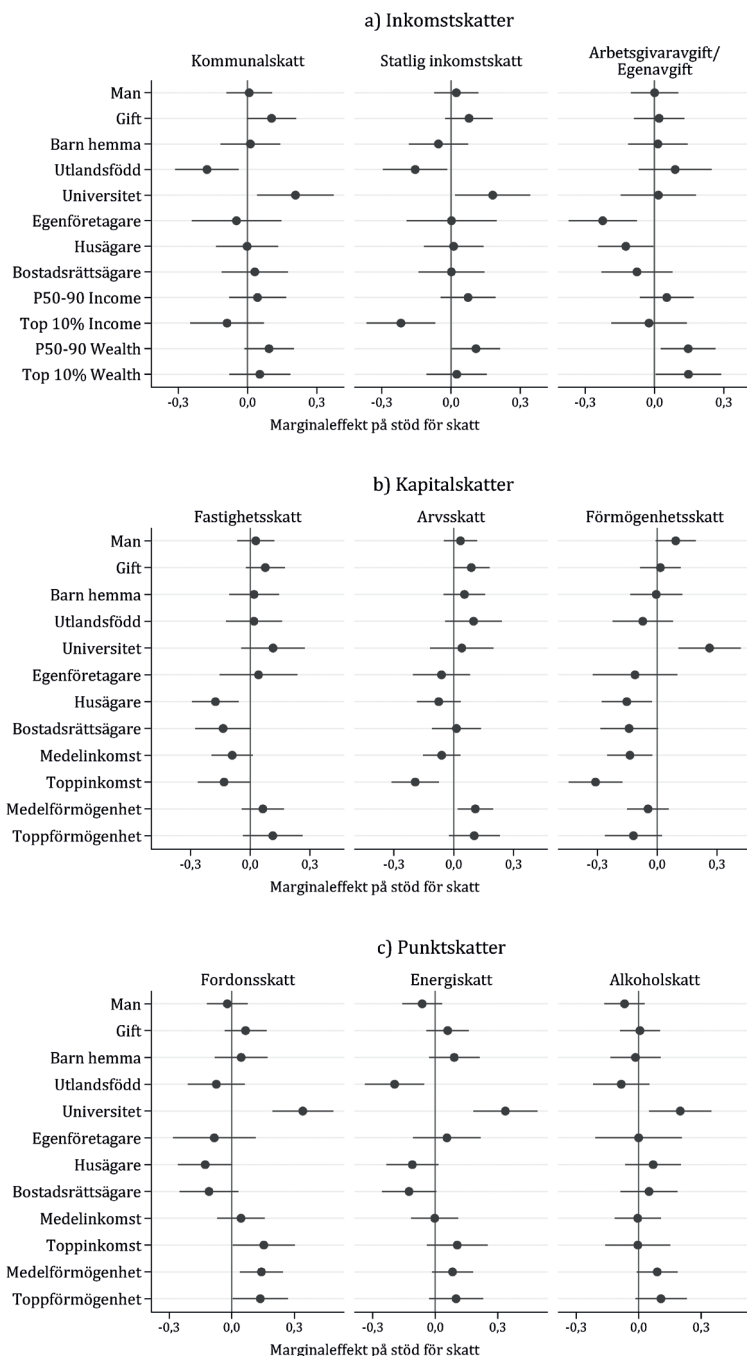
Punktskatter är populärare bland individer med relativt hög utbildning, hög inkomst samt bland de med en relativt stor privat förmögenhet. En möjlig förklaring är att punktskatternas andel av inkomsten normalt sett faller ju högre den egna inkomsten är, vilket ger punktskatterna deras välkända regressiva fördelningsprofil. En alternativ förklaring till det högre stödet skulle kunna vara att kunskapen om punktskatternas syfte, ofta att styra konsumtionen i en viss riktning, är större i dessa grupper.

3. Stödet för skatter över inkomstfördelningen

Skiljer sig stödet för olika skatter åt i olika delar av inkomstfördelningen? Var någonstans i fördelningen uppstår förändringar i stöd? Ser fördelningsprofilen för skatters stöd likadan ut för alla skatter, eller finns det skillnader mellan inkomst-, kapital- och punktskatter?

⁵ Vi frågar om man tror att ekonomisk framgång i allmänhet har mer att göra med hårt arbete än med tursamma omständigheter och finner att nästan 75 procent av höginkomsttagarna tror mest på hårt arbete jämfört drygt 50 procent bland övriga inkomsttagare. Det samband mellan stöd för skatter och utbildningsnivå som vi finner, och i synen på vikten av hårt arbete i olika inkomstgrupper, är konsistent med Möllerstrom och Seim (2014), som finner att individer med högre IQ (som också i genomsnitt har högre inkomster) efterfrågar mindre omfördelning, något de tolkar som att individer med högre IQ har enklare att lyckas och därmed har en mer individualistisk världsbild.

Figur 1
Faktorer bakom
individuella stöd för
olika skatter

Anm: Figuren visar regressionskoefficienter (fyllda cirklar) och 95-procentiga konfidensintervall (vågräta streck) från multivariata regressioner på individnivå, där beroende variabel är en individs stöd för en viss skatt (angiven ovanför respektive panel) och oberoende variabler är individuella bakgrundsfaktorer listade till vänster (ålderskontroller ingår också). Stöd för inkomstskatter och punktskatter definieras som att man uttrycker vilja att antingen bibehålla eller höja skatterna, och stöd för kapitalskatter definieras som att man instämmer helt, till stor del eller delvis i påståenden om att respektive skatt ska införas. Antalet observationer är mellan 1 810 och 1 830. *Källa:* Egna beräkningar.

I figur 2 presenterar vi skattestödets inkomstfördelningsprofiler för olika skatter, vilka beräknas som det genomsnittliga stödet för respektive skatt längs den svenska inkomstfördelningen. Vi mäter här individers inkomst i form av deras förvärvsinkomster (från både anställning och egenföretagande) före skatt.⁶ Vi har även gjort liknande beräkningar för stödet för skatter utmed fördelningen av totalinkomst (inklusive kapitalinkomster), disponibel inkomst (totalinkomsten minus skatter plus transfereringar), personlig förmögenhet samt utbildningsår, och mönstren är likartade.⁷

Stödet för *inkomstskatter* ligger relativt stabilt kring 50–60 procent i fördelningens lägre fyra femtedelar. I den övre femtedelen faller stödet, men bara för den statliga inkomstskatten och inte längre än ned till ett stöd av ca 40 procent även i den allra översta inkomstgruppen.

Stödet för *kapitalskatter* kan till sin nivå inte riktigt jämföras med inkomst- eller punktskatterna på grund av skillnader i frågornas formulering. Däremot kan vi jämföra stödets profil över inkomstfördelningen, och här framgår vissa intressanta likheter och skillnader. Fastighetsskattens och arvsskattens stöd är nästan konstant över hela inkomstfördelningen, medan stödet för förmögenhetsskatten faller märkbart i inkomstfördelningens övre halva. När vi gör liknande grafer över fördelningen av individers bostadsvärde eller personliga nettoförmögenhet ser mönstren i stort sett likadana ut bortsett från att stödet för kapitalskatter avtar något tydligare.⁸

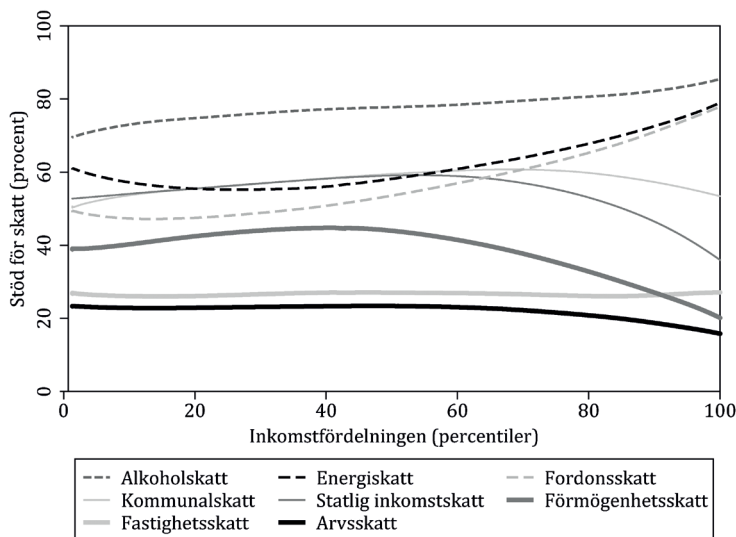
Stödet för *punktskatter* över inkomstfördelningen ser helt annorlunda ut än stödet för inkomst- och kapitalskatterna. För samtliga tre punktskatter observerar vi ett ökande stöd i takt med att inkomsterna stiger, och dessutom sker detta från en redan relativt hög nivå av stöd, 60–70 procent, i jämförelse med inkomstskatterna. I den översta delen av inkomstfördelningen stöds punktskatterna av nästan 80 procent av inkomsttagarna. Som vi diskuterade ovan är en möjlig förklaring att punktskatterna har relativt mindre inverkan på höginkomsttagares privata ekonomi eftersom de beskattade utgifterna (energi, fordon, alkohol) representerar en lägre andel av hushållets inkomst än för låg- och medelinkomsttagare. Större kunskap om punktskatternas användning och syfte skulle kunna vara en annan förklaring till den positiva gradienten i inkomstens nivå.

⁶ Genomsnittsstödet är beräknat med hjälp av lokala bivariata regressioner längs med fördelningen. Eftersom inga kontrollvariabler ingår eller konfidensintervall beräknas bör kurvorna tolkas försiktigt.

⁷ Resultaten från denna utvidgade analys kan erhållas på begäran.

⁸ I Bastani och Waldenström (2019) studerar vi hur stödet för en arvsskatt ser ut över förmögenhetsfördelningen, samt även i denna fördelning bland yngre och äldre förmögenhetsägare. Vi noterar där att stödet är stabilt för yngre personer men faller relativt kraftigt bland äldre i den övre halvan av förmögenhetsfördelningen.

Figur 2
Stödet för skatter
över inkomstfördel-
ningen

Anm: Figuren visar resultat från lokala regressioner av stödet för olika skatter bland olika grupper av inkomsttagare rangordnade utifrån storleken på deras inkomst. Stöd definieras som beskrivet i anmärkningen till figur 1.

Källa: Egna beräkningar.

4. Partisympatier och stödet för skatter

Vår avslutande analys granskar den eventuella kopplingen mellan partisypatier och individers stöd för beskattning. Vi har, som redan nämnts, inte data över urvalspersonernas privata partisympatier, eftersom dessa inte efterfrågades i vår undersökning. I stället använder vi ett indirekt mått på individers partisympatier, baserat på partiernas röstandelar i riksdagsvalet 2018 i de ca 6 000 valdistrikt där urvalspersonerna bor. Denna ansats ger oss ett sammanvägt partisympatimått för alla individer, vilket är i princip unikt för varje individ och valdistrikt.⁹ Vi skapar en indikator för de distrikt där partierna fick sitt starkaste stöd, här avgränsat till den översta tjugondelen, ca 300 valdistrikt (vi har också provat med den översta tiondelen, med ungefär samma resultat). Denna indikator används sedan i regressionerna av individers stöd för de olika skatterna utöver de övriga kontrollvariablerna som vi beskrivit ovan.

Analysen av kopplingen mellan partisympatier och stödet för skatter sker alltså genom att vi beräknar, för varje parti, det marginella bidraget (vilket visas av en regressionskoefficient) av att leva i ett valdistrikt med extraordinärt stöd för ett visst parti till individens stöd för de olika skatterna. Om ett parti uppvisar en positiv och statistiskt signifikant koefficient, indikerar detta därmed en ökad sannolikhet för att en individ som lever i detta valdistrikt stödjer skatten i fråga. En negativ koefficient betyder på

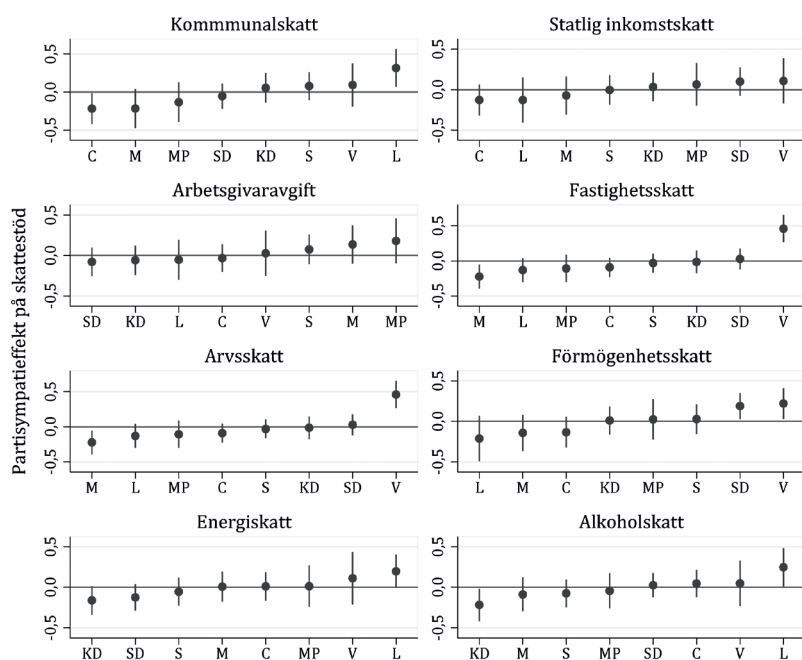
⁹ En tredjedel av de svarande är de enda representanterna för sitt valdistrikt i vår population, och 80 procent av de svarande har som mest två andra svarande från samma valdistrikt.

samma sätt att partiets starka lokala stöd i stället innebär att individerna som bor där blir mindre benägna att stödja skatten.

Figur 3 visar resultaten från denna analys i form av kopplingarna mellan ett starkt stöd för riksdagspartierna i respondentens valdistrikt och respondentens eget stöd för de studerade skatterna. Samtliga skattningar tar hänsyn till individernas ekonomiska och demografiska bakgrund, vilket innebär vi redan tagit hänsyn till vissa av de faktorer som bestämmer stöd för ett visst parti.

Kopplingen mellan partier och stödet för skatter är relativt svag i många av fallen, vilket syns i koefficienter som ligger nära noll och med konfidenstervall på båda sidor av noll-strecket. Trots detta framgår vissa intressanta tendenser.

Ett övergripande resultat i figur 3 är att den traditionella blockpolitiken inte framstår särskilt tydligt i dessa grafer. Varken partierna i den f d Alliansen eller partierna i den röd-gröna koalitionen ligger genomgående nära varandra i stödet för skatterna, även om vissa sådana mönster ändå kan skönjas. Sverigedemokraterna (SD) är oftast förknippade med en positiv inställning till skatter snarare än motsatsen, vilket alltså placerar partiet

Figur 3
Partipolitiska sympatier i valdistrikt och individers stöd för olika skatter

Anm: Figuren visar skattade regressionskoefficienter för valdistrikt där respektive riksdagsparti har sitt största stöd (den översta tjugondelen av röstandelen inom valdistriktet) som bestämning till individers stöd för respektive skatt (vilket definieras som i anmärkningen till figur 1). Samtliga regressioner innehåller individuella kontrollvariabler för ålder, kön, inkomst, förmögenhet m m (se figur 1).

Källa: Egna beräkningar.

närmare den röd-gröna koalitionen än den f d Alliansen inom skattepolitiken.

De kommunala och statliga inkomstskatterna har lägst stöd hos Moderaterna (M) och Centerpartiet (C), medan Vänsterpartiet (V) tenderar att ge starkast stöd. Stödet för arbetsgivaravgiften är inte förknippat med något särskilt parti och det finns heller ingen tydlig ideologisk riktning i partiernas koefficienter (M har den näst högsta), vilket skulle kunna indikera hur en relativt otydlig eller osynlig skatt inte blir lika partipolitiskt präglad.

När det gäller kapitalskatterna sticker V ut som det parti som är förknippat med starkast stöd, medan M och Liberalerna (L) är förknippade med starkast motstånd. Skepsisen inom L mot både fastighetsskatt och arvsskatt är intressant med tanke på att dessa skatter traditionellt sett har stötts av liberaler, vilket särskilt gäller arvsskatten utifrån dess koppling till utjämnande av människors livschanser. Noterbart är även att stödet för förmögenhetsskatten är lika starkt förknippat med Sverigedemokraterna (SD) som med V.

Punktskatternas stöd uppvisar inga tydliga blockpolitiska skillnader överhuvudtaget. Medan L och V är genomgående mest positiva, är KD förknippat med det klart minsta stödet. Som vi diskuterade ovan i samband med analyserna av individuella bakgrundsfaktorer och skatternas stöd över inkomstfördelningen, förefaller stödet för punktskatter vara förknippat med såväl traditionella plånboksfrågor som förmodad kunskap om skatternas syfte och utformning.

5. Slutord

I den här artikeln har vi analyserat hur individers stöd för skatter påverkas av deras socioekonomiska ställning och gjort ett försök att utröna effekten av sympatier för olika politiska partier. Resultaten från vår empiriska analys visar att det finns vissa skillnader mellan grupper i stödet för skatter, framför allt med avseende på inkomst och utbildning men även beroende på faktorer som bestämmer vilka specifika skatter man berörs av. Höginkomsttagare och högutbildade är mer positiva till punktskatter och mer negativa till statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt än vad låginkomsttagare och lågutbildade är. Samtidigt är skillnaderna små när det gäller kommunalskatten, fastighetsskatten och även arvsskatten. Partipolitiska sympatiers koppling till stödet för skatter följer inte alltid den traditionella blockpolitiken, utan här framgår olika mönster för inkomst-, kapital- och punktskatter.

Våra data är unika för Sverige, eftersom vi har haft möjlighet att koppla individers attityder till skatter till detaljerade registeruppgifter om deras socioekonomiska position i samhället. Mer sofistikerad analys krävs emellertid för att utreda orsakssamband. Ett exempel på hur det skulle kunna ske är det randomiserade experiment som redovisas i Bastani och Waldenström (2019), där stödet för arvsbeskattning kopplas till kännedomen om

betydelsen av ärvt kapital. Det vore värdefullt med flera liknande analyser som hjälper oss att förstå vad som bestämmer den sociala acceptansen för skatter i en välfärdsstat som Sverige.

Alesina, A och P Giuliano, (2011), "Preferences for Redistribution", i Benhabib, J, A Bisin och M O Jackson (red), *Handbook of Social Economics*, North-Holland, Amsterdam.

Bastani, S och D Waldenström (2019), "Salience of Inheritance and the Support for Inheritance Taxation", CEPR Discussion Paper 13484.

Elinder, M, H Jordahl och P Poutvaara (2015), "Promises, Policies and Pocketbook Voting", *European Economic Review*, vol 75, s 177-194.

Hammar, H, S C Jagers och K Nordblom (2005), "Skatter och skattefusk", i Holmberg, S och L Weibull (red), *Lyckan kommer, lyckan går*, SOM-institutet, Göteborg.

Hammar, H, S C Jagers och K Nordblom (2008), "Attitudes towards Tax Levels: A Multi-Tax Comparison", *Fiscal Studies*, vol 29, s 523-543.

Karadja, M, J Möllerstrom och D Seim (2017), "Richer (and Holier) than Thou? The Effect of Relative Income Improvements on

Demand for Redistribution", *Review of Economics & Statistics*, vol 99, s 201-212.

Kuziemko, I, M I Norton, E Saez och S Stancheva (2015), "How Elastic Are Preferences for Redistribution? Evidence from Randomized Survey Experiments", *American Economic Review*, vol 105, s 1478-1508.

Möllerstrom, J och D Seim (2014), "Cognitive Ability and the Demand for Redistribution", *PloS One*, vol 9, e109955.

Piketty, T (2018), "Brahmin Left vs Merchant Right: Rising Inequality & the Changing Structure of Political Conflict", WIL Discussion Paper, Paris School of Economics.

Waldenström, D, S Bastani och Å Hansson (2018a), *Kapitalbeskattningens förutsättningar*, SNS Konjunkturrådsrapport 2018, SNS, Stockholm.

Waldenström, D, S Bastani och Å Hansson (2018b), "Kapitalbeskattningens förutsättningar i Sverige", *Ekonomisk Debatt*, årg 46, nr 2, s 6-15.

REFERENSER